

[Elisabeth Bruun Olesen]

Hvad gør man så, lægger man 1 time om mandagen, tirsdagen, onsdagen, torsdagen eller fredagen, eller hvad gør man? Jeg tror, at mange vil vælge fredagen, fordi folk ret logisk tænker: hvad hjælper det, at man får en time tidligere fri om mandagen? Folk vil så sige: vi kunne ikke få det, ja men så kan vi måske gå lidt tidligere hjem om fredagen. Det tror jeg ikke man kan argumentere sig væk fra, og det vil også betyde, at mange vil synes, at de så har bedre tid til at købe ind og den slags og kan få lidt mere ud af en forlænget weekend.

Det er ikke det, der måske i sig selv her og nu er det største problem. Det største problem er, at man starter en arbejdstidsnedsættelse på den måde og på det tidspunkt, man gør det, samtidig med at fru Lone Dybkjær siger, at det er en begyndende arbejdstidsnedsættelse. Man må kalde mig Mads, hvis argumentationen om, at arbejdstidsnedsættelsen er startet med 1 time, ikke i de næste overenskomstforhandlinger vil blive taget til indtægt for en legitimering af, at nu har vi lige fået en arbejdstidsnedsættelse, så nu kan man da ikke få én igen, så meget kan man ikke kræve. Det er jo med knivskarp præcision, man har lagt den så sent i overenskomstforløbet, at alt, hvad man har fået af arbejdstidsforkortelse, er 13 timer på 2 år. Det er det, det drejer sig om.

Hvad angår spørgsmålet om at være solidariske eller ej, er pointen jo, som jeg forsøgte at sige, at kvinderne inden for HK-området forhandler med én overenskomstpart, og mændene inden for metalområdet eller byggefagene forhandler med en anden, og det er derfor, at kvinderne, der arbejder inden for f.eks. HK-området, ikke kan få noget ud af det. Nu mener jeg for øvrigt ikke, at solidaritet betyder, at man skal holde igen inden for de lønrammer, som regeringen har lagt. Jeg synes, det er en utrolig usolidarisk måde overhovedet at lave det hele på. Jeg mener for øvrigt slet ikke, at regeringen skulle blande sig i overenskomsterne.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg synes, det er rørende at høre fru Lone Dybkjær stå her og tale om, at man bevidst har valgt ikke at blande sig i alle detaljer, når hele indgrebet er udformet, så det ude-

lukkende består af detaljer. Det er jo detaljer at komme her med en arbejdstidsnedsættelse, der, hvis vi deler den over hele overenskomstperioden, svarer til 1½ minut om dagen, og det er jo detaljer at komme med halve procenter i forskellige sammenhænge, 1½ pct. i andre sammenhænge. Hele indgrebet består faktisk af detaljer for lønarbejderne, og selv inden for disse små detaljer kan der så opstå de problemer, som fru Elisabeth Bruun Olesen har nævnt.

Men man har allerede fra starten lagt sig fast på, at det er detaljer alt sammen, og så skal man ikke komme her og gøre en dyd ud af, at man ikke har villet gå så langt ned i detaljerne. Nej, det, som man har valgt og politisk har valgt fra det radikale venstres side, er, at man ud over dette indgreb med alle de konsekvenser, det fører til, også har sikret sig, at det bliver gennemført ud fra del og hersk-princippet, altså at lønarbejderne bagefter kan komme op at slås med hinanden. Det er selvfølgelig en sidegevinst, der er uhyggelig vigtigt for både regeringen og det radikale venstre, men det er den, man har valgt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg havde nu ellers indtrykket af, at VS ikke ligefrem betragtede dette her indgreb som en detalje, men dér kan jeg jo have taget fejl.

Ellers ville jeg blot sige, at jeg ikke kan se, hvorfor arbejdstiden ikke skulle komme ind næste gang. Fru Elisabeth Bruun Olesen ved jo udmærket, hvilke betragtninger der har gjort sig gældende også i forbindelse med at fastlægge arbejdstiden. Det er sket ud fra det udgangspunkt, at det er en snæver lønramme, og så var det altså det, der kunne gøres inden for den lønramme. Men jeg kan ikke se, at arbejdstiden ikke kan komme ind næste gang. Det må jo afhænge af hele udviklingen. Jeg tror, at arbejdstiden er på vej ned, det tror jeg den teknologiske udvikling tilsiger. Jeg tror bare, man skal tage det skridt for skridt, for ellers vil man få skabt for mange flaskehalse.

Så vil jeg sige, at med hensyn til indkøb synes jeg, at præcis fredagen er den mest fjollede dag at forkorte arbejdstiden på, hvis man endelig skal forkorte den. Det er den